

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713011339
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713011339.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 23. apríla 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a Juraja Krupu prejednal odvolanie obžalovaného B. T. proti rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/98/2013 z 3.12.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného B. T. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný B. T. uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmienene odložený a zároveň určený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe vo výmere 15 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, 4 písm. c) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené podľa svojich síl a schopností nahradiť poškodenému spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému G. B. škodu vo výške 31.500,-Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený G. B. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní uviedol, že obžalovanému nebolo spáchanie skutku preukázané a závery prvostupňového súdu sú v rozpore s dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní. Predaj bytu poškodenému v podstate sprostredkoval Ing. N. a C. G.. Kúpnu zmluvu medzi poškodeným B. a obžalovaným vyhotovil Ing. N.. Svedok Ing. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že podľa neho kupujúci G. B. mal vedomosť o záložnom práve v prospech OTP Banky. Svedok G. rovnako v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že B. o záložnom práve v prospech OTP Banky vedel. Dôležitou skutočnosťou sú príbuzenské vzťahy medzi Ing. N., poškodeným B. a G.. Svedkovia Ing. N. a G. nemali dôvod pred súdom nepravdivo vypovedať v neprospech poškodeného. Poškodený nevyužil možnosť dovoliť sa relatívnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy v občianskoprávnom konaní, resp. nedomáhal sa vrátenia zaplatenej kúpnej ceny. On svojím konaním nenaplnil objektívnu stránku trestného činu podvodu, pretože nemohol zatajiť existenciu záložného práva, keďže ide o ťarchu zapísanú na liste vlastníctva. Právny stav bytu si poškodený mohol veľmi jednoducho overiť z listu vlastníctva na príslušnom katastrálnom úrade. Poškodený si mal pred kúpou bytu preveriť, či na tomto byte neviaznu práva tretích osôb. Ak poškodený sám svojou zjavnou neopatrnosťou, ktorej sa

mohol ľahko vyvarovať, pristúpil k uzatvoreniu kúpnej zmluvy a vynaložil finančné prostriedky, potom sa s dôsledkami tohto obchodu musí vysporiadať sám a za použitia prostriedkov súkromného práva. Obžalovaný kúpnu zmluvu podpísal, avšak do jej obsahu nezasahoval. On podpísal kúpnu zmluvu vypracovanú Ing. N. podľa požiadaviek G. a B.. Spoliehal sa na to, že vzhľadom k príbuzenským vzťahom týchto troch osôb a vzhľadom ku skúsenostiam Ing. N. s vyhotovovaním zmlúv o prevode vlastníckeho práva k bytom bude táto zmluva perfektná. Nebola preto naplnená ani subjektívna stránka trestného činu podvodu. Nie je mu možné vytknúť ani nedbanlivostné zavinenie, že sa spoliehal na Ing. N. a G.. Všetky prostriedky získané z predaja bytu odovzdal G. a predpokladal, že tento vyplatí záložné právo v súlade s tým, ako sa s B. mali dohodnúť. G. síce popieral, že by mu on odovzdal za týmto účelom peniaze, avšak jeho verzii svedčia aj výpovede Ing. N. a B.. Pri posudzovaní otázky, či došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu, je potrebné vziať do úvahy aj prípadnú existenciu súkromnoprávneho vzťahu, v ktorom ako účastníci vystupovali páchatel a poškodený a ktorý má význam pre konkrétnu trestnú vec. Kúpna zmluva je dvojstranným právnym úkonom a teda za správnosť a úplnosť údajov v nej obsiahnutých nemôže zodpovedať len obžalovaný, ktorý vystupoval ako predávajúci, ale aj samotný poškodený, ktorý vystupoval ako kupujúci. V konaní bez akýchkoľvek pochyb nebolo jednoznačne preukázané, že sa dopustil trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie za vinu. V prípade, že by sa odvolací súd stotožnil s názorom prvostupňového súdu v otázke viny, napadol odvolaním aj výrok o treste a náhrade škody. Pokiaľ ide o náhradu škody, je potrebné túto riešiť v občianskoprávnom konaní. Poukázal, že poškodený napriek svojmu odstúpeniu od zmluvy doposiaľ byt obžalovanému nevrátil, ale býva v ňom jeho matka. Poškodený by okrem toho po právoplatnosti trestného rozsudku, v ktorom mu bol priznaný nárok na náhradu škody, nadobudol exekučný titul proti obžalovanému, zatiaľ čo obžalovaný by nemal voči nemu exekučný titul na vypratanie bytu. Taktiež nepovažuje za správne, že mu bola uložená povinnosť v zmysle § 51 ods. 2, 4 písm. c) Tr. zák. podľa svojich schopností a síl nahradiť poškodenému škodu. Vzhľadom na svoje zárobkové možnosti nemá možnosť v skúšobnej dobe túto škodu uhradiť. Vzhľadom k okolnostiam prípadu a k osobe obžalovaného je možné účel trestu dosiahnuť aj uložením trestu kratšieho trvania, a to aj za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vo veci ho oslobodil, resp. ak ho uzná za vinného, aby mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby s 15-mesačnou skúšobnou dobou a aby mu nebola uložená povinnosť podľa § 51 ods. 2, 4 písm. c) Tr. zák. Navrhol, aby súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku mal na zreteli povinnosť prihliadať aj na chyby, ktoré odvolaním vytykané neboli, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak toto nie je dôvodné.

Krajský súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu. V rámci hlavného pojednávania boli vykonané všetky potrebné dôkazy, a to pri plnom uplatnení základných zásad trestného konania, najmä zásad ústnosti a bezprostrednosti. V odôvodnení rozsudku postupujúc podľa § 168 Tr. por. uviedol okresný súd, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval, keď dospel k záveru o vine obžalovaného.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania umožňujú dospieť k bezpečnému a jednoznačnému záveru o vine obžalovaného, tak ako ju ustálil prvostupňový súd. Obžalovaný svojím konaním aj podľa názoru krajského súdu naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. z dôvodov, ktoré podrobne rozviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd, s ktorými sa krajský súd stotožňuje, a preto v zásade na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, s týmito sa krajský súd nestotožňuje. Poškodený G. B. jednoznačne poprel, že by pri podpisovaní kúpnej zmluvy vedel o záložnom práve v prospech OTP Banky. O tejto skutočnosti pri vypracovaní kúpnej zmluvy nevedel ani Ing. S. N., ktorý v prípravnom

konaní jednoznačne vypovedal, že o tomto vedomosť nemal, pretože predávajúci - obžalovaný mu to zatajil. O ľarche na byt sa dozvedel až po podpise zmluvy. Takto vypovedal svedok Ing. S. N. v prípravnom konaní 2-krát. Na hlavnom pojednávaní svedok Ing. N. vypovedal, že o tomto záložnom práve vedel, avšak rozpory vo svojich výpovediach logicky vysvetliť nevedel. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd aj na výpoveď samotného obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že vedel o zriadení záložného práva, avšak poškodený sa ho na to nepýtal a on s ním o tom nerozprával. Hoci svedok G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený mal vedomosť o záložnom práve v prospech banky a túto vedomosť mal od nich - od neho a obžalovaného, s tým, že si myslí, že ju mal aj od svedka Ing. N. a túto vedomosť mal poškodený predtým ako podpísal kúpnu zmluvu, takéto tvrdenie svedka G. je nedôveryhodné a je vyvrátené výpoveďami samotného obžalovaného a poškodeného a svedka Ing. N.. Ako bolo už vyššie uvedené, obžalovaný sám uviedol, že poškodenému o tomto záložnom práve nerozprával, poškodený poprel vedomosť o záložnom práve pred podpisom kúpnej zmluvy a taktiež aj svedok Ing. N. v prípravnom konaní 2-krát potvrdil, že pri vypracovaní kúpnej zmluvy o záložnom práve nevedel, pretože mu to obžalovaný zatajil. Vzhľadom na takúto dôkaznú situáciu považuje aj krajský súd za jednoznačne a bezpečne preukázané, že poškodený o záložnom práve v prospech OTP Banky Slovensko pri podpise kúpnej zmluvy s obžalovaným nevedel a nevedel o tom ani spracovateľ zmluvy Ing. N., ktorému túto skutočnosť podľa dvoch jeho vyjadrení z prípravného konania obžalovaný zatajil.

V tejto súvislosti potom považuje krajský súd odvolacie námietky obžalovaného poukazujúce na skúsenosti Ing. N. s vyhotovovaním zmlúv o prevode vlastníckeho práva k bytom a na príbuzenské vzťahy medzi Ing. N., poškodeným a G. za bezpredmetné.

Za neopodstatnenú považuje krajský súd aj odvolaciu námietku, že poškodený sa mohol domáhať relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy v občianskoprávnom konaní, a taktiež v tomto konaní sa mohol domáhať vrátenia zaplatenej kúpnej ceny. Skutočnosť, že poškodený takto nepostupoval, nemá vplyv na posudzovanie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného.

Neobstojí ani námietka o neopatrnosti zo strany poškodeného, ktorý si podľa obžalovaného mohol právny stav bytu overiť z listu vlastníctva na príslušnom katastrálnom úrade. Takáto povinnosť pre poškodeného zo žiadneho predpisu nevyplýva a navyše tento uviedol, že zmluvu pripravoval jeho príbuzný Ing. N., ktorý sa zaoberá predajom nehnuteľností. Z tohto dôvodu poškodený predpokladal, že zmluva bude pripravená v 100 % stave. Nebolo preto povinnosťou poškodeného overovať si údaje uvedené v zmluve, ktoré poskytol Ing. S. N. obžalovaný, ale bolo povinnosťou obžalovaného poskytnúť Ing. N. k vypracovaniu kúpnej zmluvy pravdivé a úplné údaje, tak aby poškodený B. nebol podvedený, k čomu však zo strany obžalovaného nedošlo.

Pre posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného sú potom bez významu aj jeho odvolacie námietky ohľadom toho, kto prevzal peniaze vyplatené poškodeným a na aký účel mali byť tieto použité.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukazuje aj na zaangažovanosť svedka C. G. na predaji bytu poškodenému, krajský súd poznamenáva, že v tomto trestnom konaní vedenom proti obžalovanému mu neprislúcha posudzovať aj prípadnú trestnoprávnu zodpovednosť svedka C. G..

Z vyššie uvedených dôvodov preto považuje krajský súd výrok o vine obžalovaného v napadnutom rozsudku za správny a zákonný.

V súvislosti s výrokom o treste krajský súd poznamenáva, že prvostupňový súd nepostupoval celkom dôsledne a správne. Pokiaľ bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby vo výmere 15 mesiacov za súčasného určenia probačného dohľadu, bolo potrebné, aby obžalovanému v zmysle § 51 ods. 2 Tr. zák. boli uložené obmedzenia, resp. povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Prvostupňový súd síce podľa § 51 ods. 2, 4 písm. c) Tr. zák. uložil obžalovanému podľa svojich síl a schopností nahradiť poškodenému spôsobenú škodu, avšak z tohto výroku vôbec nevyplýva, že túto škodu má nahradiť v skúšobnej dobe.

Z ustanovenia § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. pritom jednoznačne vyplýva, že takéto povinnosť spočíva v príkaze nahradiť spôsobenú škodu, a to v skúšobnej dobe. Preto výrok prvostupňového súdu podľa §

51 ods. 2, 4 písm. c) Tr. zák. nezodpovedá tomuto zákonnému ustanoveniu, keďže podľa tohto výroku nemá obžalovaný povinnosť spôsobenú škodu nahradiť v skúšobnej dobe.

Tento nesprávny výrok nemohol v odvolacom konaní napraviť ani krajský súd, nakoľko takýto postup by odporoval ustanoveniu § 327 ods. 2 Tr. por., z ktorého vyplýva, že ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Krajský súd nevyhovel ani požiadavke obžalovaného, aby mu bol uložený trest odňatia slobody za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák., teda pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nakoľko pre takýto postup nezistil zákonné podmienky.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, ktorým bola uložená podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 31.500,-Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie, tento zodpovedá stavu veci a zákonu, nakoľko výška škody bola v trestnom konaní nepochybne preukázaná a poškodený uplatnil nárok na náhradu škody zákonu zodpovedajúcim spôsobom.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného B. T. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.